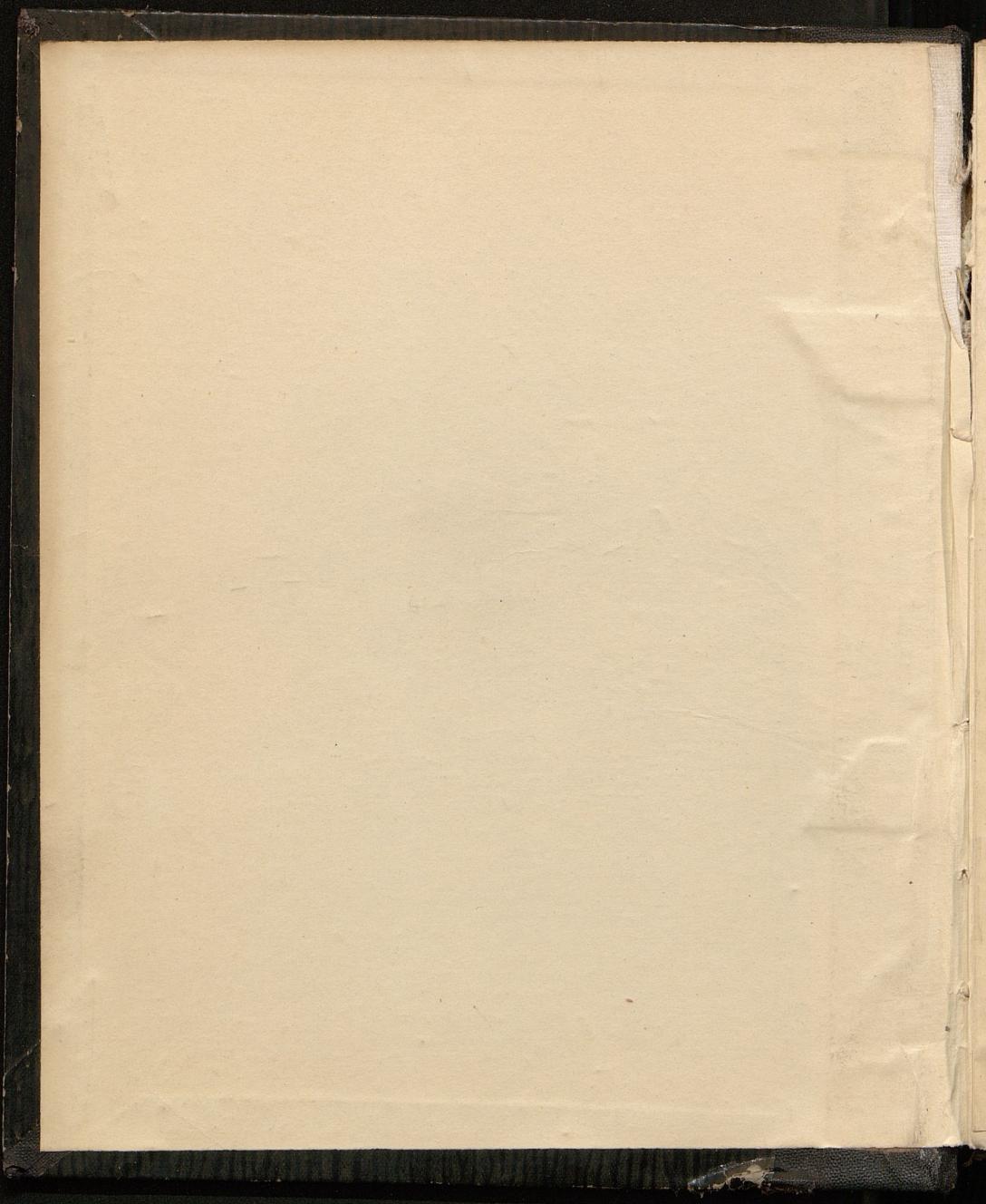

WLF 3

39

I. N. D. N. I. C. G. 5. num. 6.
DISPUTATIO JURIDICA INAUGURALIS

De
REBUS MO-
BILIBVS ET IM-
MOBILIBUS,
Vulgò

1646, 2.

16
**Von den Fährend- und
Liegenden Güteren.**

Quam,

DIVINO ANNUENTE NUMINE

Ex Decreto & Authoritate

MAGNIFICI, NOBILISSIMI ET AMPLISSIMI

JVRISCONSULTORVM ORDINIS

In Florentissimâ Argentoratensis Universitate

Pro consequendis

Summis in Vtroque Jure Honoribus & Privilegiis

DOCTORALIBVS

Solenni Examini submittit

JOH. THEOBALDV OBERLIN, Benfeldensis Alsatus.

Ad diem 15 Mensis Novembre

Anno quo

f Vrloso Martis ferro penitVs Devastata nobilIS LVget aLstatia.

ARGENTORATI,
TYPIS JOHANNIS WELPERI.

FRATRVM GERMANORVM
PARI
PIO ET FELICI
VIRIS
Generosis, & Maxime Strenuis
DN. HERMANNO
ADOLPHO von
S̄herer/
DN. IOHANNI von
S̄herer/ Dn. zu hohen
Greuzberg / &c.
HVIC

Sacræ Cæs. Majestati, nec non Serenissimæ Domus
Archi-Ducali Austriacæ à Consiliis Intimis, & h. t. ad Comitia
Sac. Rom. Imperii, quæ Ratisbonæ, LEGATO,
respectivè Collegii Imperii Principum
Directori &c. &c.

ILLI

Eminentissimi Trevirensis Archi-Episcopi & Ele-
ctoris Consiliario Intimo, nec non Cancellariae Episco-
palis Spirensis Directori &c. &c.

*Dominis, Patronis, atq; Promotoribus meis
optimis, maximis.*

M
is
O
On
mui
nitia
Ele-
o-
is

(5)

T adhuc, VIRI GENEROSI, ET MAXIME STRENVI, ea mihi mens est, & sententia, de alio Patrocinio Disputationi huic Inaugurali non quærendo, aut solicitando, quam vestro: aliter què si facerem, de fide & benevolentia satius antè mihi probatā & cognitā, deque Viribus in Patrocinio ferendo sufficientibus dubitare viderer; quod GENEROSITATIBVS, ET EXCELLENTIIS VESTRIS injuriosum, mihi verò flagitosum esset. Sub VESTRIS siquidem AVSPICIIS (motus non tam pietate Avitæ Necessitudinis, quam Necessitudine debitæ pietatis) *Calum meum sapientie Tergeminum*, è scholâ Philosophorum dimissus, feliciter quondam reseravi, propugnavi. Verùm jam non hoc, sed altiori motus argumento, VOBIS VIRIS GENEROSIS, Disputationem hanc meam die Novembbris in solenni conventu publicè habiturus, cæterisque ex-

)(2 antla-

antlatis speciminibus, eadē coronidem Nobili Illi *Quinquennio impositurus*, eā quā par est devotione, & reverentiā dedicare, consecrare, atque ad aras Vestras offerre volui, debui. Ea enim quae in Austriā, Bavariā, Ratisbonæ, in laudatissimo Imperialis Cameræ Spirensis Dicasterio, & quae olim Moguntiæ, dum jam pridem Eminent.^{mō} Electori à Consiliis es-
setis; (taceo fidem Eminent.^{mō} Electori Trevirensi in Pacificatione Monasterii præ-
stitam.) *Vestris Virtutibus, Meritis, Doti-
bus*, creverat existimatio, fecit, ut Sacr. Cæsar. Majestas, Eminent.^{mus} Elector Tre-
virensis, memores illius Justiniane*in Pra-
fat.de Justin.C.confirmando §.I. Vobis electis
Viris Gloriosissimis, tam doctrinâ legum,*
quam experientiâ rerum, studioq. *Repub-
lica indefesso, & laudabili proposito pollentib-
us, verè GENEROSOS VOS NATOS*
esse voluerint, AMPLISSIMOS LEGA-
TOS fecerint, Consiliarios INTIMOS di-
xerint. Hoc inquam vestrum nunquam
demoriturum Honoris, Virtutisque monu-
mentum, hâc occasione posteris veneran-
dum

dum relinquere, contra malevolentium te-
la submissè implorare, & in perpetuam be-
neficiorum mihi, meisque, hucusque præ-
stitorum, memoriam, hic apponere volui.
Si quis fortè eam notaverit, quasi hostimen-
tum minus TANTIS VIRIS MERITISq;
dignum , saltem minus accuratè conscri-
ptam & elaboratam ; Vosmet ipsi ut spe-
ro excusabitis, qui novistis, nil VIRTUTV TE
VESTRA MERITISq; dignum à me vo-
bis offerri posse , nisi piūm & beneficiorum
memorem animum. Alterum etiam quis-
que bonus facilè condonabit, qui recorda-
bitur turbulentissimorum horum , in quæ
nos DEVS reservavit temporum , dum in-
ter ipsa funesta arma , armorumque fulgu-
ra, & tormentorum tonitrua , imò inter ipsa
tot conjunctorum, conciviumque funera,
exilia, suspiria, & lamenta, hanc ipsam con-
gerere fueram coactus. Qui igitur mirum
si inter tot, & tantas calamitates, studia mea
interrumpentes & remorantes nec accura-
tius, quid mihi meditari permittententes,
meditamenta hæc mea nonnullis adhuc
scateant hiatibus. Hæc tamen VIRI GE-
NERALIS
)(3 NERO-

NEROSI, & EXCELLENTES serenâ fronte accipite, & GENEROSO Vestro PATROCINIO, meque favore, & gratiâ imposterum quoque dignemini, Pro quo, debitâ animi observantiâ DEV M ardentibus votis invoco, ut VOS PATRONOS MEOS MAGNOS Sac. Cæs. Majestati, Electoribus Imperii Eminent.^{mis}, imò toti Imperio, & in eo pariter bonis omnibus, perpetim *Salvos, Incolumes, & ex omni parte Felices præstet, ac servet.* Vivite quoque *Vestrīs Familiis* in Incrementum Illustre. Vivite & mihi in patrocinium perpetuum, meque ex ingenitâ vestrâ humanitate, devotissimum *Avita Necesitudinis noſtra Cul-torem admittite, & agnoscite.* Qui sum eroque quo ad vixero

Dabam Argentina è Musao 22. Novemb.

VVestr. Generositatū & Excellentiarum

Devotissimus

Additissimus
Johan. Theobald, Oberlin.

PRÆLOQUIUM.

Xantlatis, DEO benignè juvante, superioribus septimanis, secundum leges examinibus Doctoralibus, obtentâque ab Amplissimo Jutorum ordine, pro summis illis in utroq; Iure honoribus Doctoralibus consequendis, conscribendi & solenniter, sine Præside habendi Inauguralem Disputationem licentiâ, mihi diu multumque de materiâ hoc specimine dignâ, simul & humeris meis aptâ, deliberanti, penè contigisset, quod illi, qui de copia conquestus hanc ipsum facere inopem dixit: maximè verò verebar, ne mihi quoque accideret, quod ut plurimum illis, quibus ex magno rerum pretiosarum cumulo quaepiam optandi facultas data, ut, dum vultum circa universas versant, consiliumque quam ex illis præcipuam feligant, diu torquent;

A

7
THB92

quent; Tandem infelicitate deerrantes atq;
dignioribus relictis minus pretiosa fecer-
nunt. Et sane facile crediderim fore, qui,
quod ex innumeris elegantioribus aliis
hanc de rerum mobilium & immobilium
differentia & qualitate, pro disputatione In-
augurali, quam publicè proponerem, ele-
gerim materiam, me deerrasse dixerint. Ve-
rum enim verò per me cuilibet licet, sibi
quisq; quæ placet, feligat materiam, in qua
sui vires exerceat ingenii, mihi sufficit ta-
lem elegisse, quæ quotidiano judiciorum
maxime usu in ipsis rerum argumentis ob-
tinet. Quæ enim hodiè heredum successio,
hereditatum divisio, quæ rerum alienatio
imprimis pupillarum, in qua non circa di-
scrimen rerum mobilium & immobilium
controversiæ suboriuntur. Ne de statutis
particularibus circa talia disponentibus
quidquam dicam. Duxi itaque & meritò
hanc materiam dignam, quam non nihil
declaratam hac occasione studiosis juris
ulterius discutiendam exhiberem. Quod
ut felicitate succedat DEV M T. O. M.
devotè adoro.

A
THESES

THESIS PRIMA.

Turi operam daturum prius nosse oportere unde nomen juris descendat, Ulpianus *l. 1. ff. de just. & jure* monet; quare, antequam operam nostram ad altiorem indaginem præsentis disputationis convertamus, prius dispiciamus, quæ res mobiles, & his oppositæ, quæ res immobiles propriè sint ac dicantur. Res igitur mobiles præcipue dici arbitramur, quæ suâ naturâ de loco ad locum ut moveri & transferri possint, aptæ & habiles existunt; qualia sunt vasa, vestes, mensæ, lapides, naves, & id genus alia innumera. *l. 1. ff. de edilit. edit. l. à divo Pio. 15. §. in venditione, 2. ff. de re judic. l. in rebus. 30. Cod. de jur. dot. l. s. filius. 4. Cod. famili. ercise. l. moventium. 93. ff. de V.S. Connan, lib. 3. c. 2. in fine. lit. I.* Velsi cui Speidelii descriptio magis arrideat, mobilium appellatione continentur, res quæcunque naturâ suâ aptæ ad movendum, sive se ipsas moveant, vel ab alio moveantur. *d. l. moventium. 93. ff. de V.S. Cardin. Tusch. tom. 1. pract. concl. lit. B. concl. 103. num. 1. & seqq. Menoch. de recuper. posse. rem. 1. n. 4. ver. inter mobiles, & num. seq. Unde & in mobiles in specie, & semoventes subdividuntur; quamvis, uti parva in usu juris inter has videtur differentia, l. generali. 32. §. ult. ff. de usufruct.*

B 2 leg.

leg. d.l. 15, §. 2. ff. de re judic. Ita distinctio hæc, non
 semper in legibus observatur, ut videre est in l. 1. l. 2.
 l. 3. §. 1. ff. de supell. leg. Dn. Dr. Hahn. in observat. ad
 Wesenbec. π. ff. de R.D. n. 4. ad verb. aut mobiles, ubi ad-
 dit linguā vernacula germanicā res mobiles dici: Al-
 le bewegliche Güter/ Fahrnuß/ fahrende Haab/ al-
 les das getrieben oder getragen werden mag/ oder al-
 le leibliche Haab und Stuck/ die sich entweder selbst
 bewegen/ als das Viehe/ oder von andern pflegen be-
 wegzt zu werden/ als Gold/ Silber/ Baar- Geld. hæc
 Dn. Dr. Hahn, d.loco. Hoc evidens est, quod omne
 se movens, sit mobile, sed non vicissim mobile sit res
 se movens, facit l. 1. def. 2. de supell. leg. d.l. 93 ff. de V.S.
 Describo itaq; hocmodo. Res mobilis est, quæ de lo-
 co in locū moveri potest, sive activè moveatur à se ip-
 sa ut res quæcunq; animales e.gr. homo l. 1. ff. utrobi,
 sive passivè ab aliis, ut lapis, quarum illæ moventes,
 hæ mobiles in specie dicuntur. Immobiles vero re-
 stè dici arbitror, quæ naturā suā sine fractione move-
 ri, & transferri non possunt, ut sunt fundus prædium,
 quæ idè res soli in l. 1. §. 1. ff. de R.V. nominantur. Coll.
 Jur. Arg. 1. ff. 3. th. 40. Quibus adnumerantur etiam
 eæ, quæ quasi pars fundi sunt, l. frumentus. 44. ff. de R.V.
 uti & eæ, quæ licet per se mobiles sint, tamen quo ad
 juris effectum pro immobilebus habentur. Diffe-
 rentiam membrorum horum divisorum passim in
 jure observare licet, ut in princip. & §. 3. Instit. de usu-
 cap. §. penult. Instit. de vi bonor. rapt. ubires immobi-
 les invadi, mobiles vero contrectari, rapi, dicuntur.
 addition. ad Coll. Jur. Argent. d. l. thes. 50. & quæ aliæ
 sunt earum affectiones & qualitates, quas ad lon-
 gum refert dict. Card. Tusch, concl. 105, per totum sub-
 lit.

lit. B. Tom. I. Vocantur etiam ruta cæsa in l. fundi. 17. §. frutacea. 6. l. granaria 18. ff. de act. empt. vend. Sanè vocabulum mobilis, & immobilis, metaphoricè prædicatur etiam de rebus aliis minus adæquatis, ut de animo, quando quisdicitur homo mobilis animi, seu in constantis, sed non est ut talia hic moremum.

II.

Dixi res mobiles & moventes in hoc quoque discrepare, quod illæ passivam, hæ verò activam significationem respiciant; hanc tamen differentiam in jure nostro tam accurate non observari, supra, thesi antecedenti, monui. Quare animalia, servi, pecudes, etiam mobilium appellatione passim venire ex d. l. 1. §. 1. ff. de R.V. l. posideli. 3. §. nerva. 13. l. qui univerfas. 30. §. item quod. 4. ff. de acquirend. vel amitt. poss. docemur. Moventium quoque vicissim easdem, quæ mobilium appellatione significari ex d. l. 1. & 2. ff. de supell. leg. d. l. 93. ff. de V.S. d. l. 15. §. 2. ff. de re judic. l. ult. §. 1. ff. de requirend. absent. l. vulgaris. 21. §. certè. 6. ff. de furt. apparet. Conjuguntur etiam nonnunquam ut in l. cum multa. 7. C. de bonis qua liberis. d. l. 15. §. 2. ff. de re judic. separantur itidem in d. l. 1. ff. de adul. edict. l. penult. C. de jure dot. l. sicut. 13. C. de servit. l. si filius. 4. C. famil. erciscund. Proinde communis Dd. est opinio synonymos accipi, nisi aliter de mente pronuntiantis constet. d. l. 93. ff. de V.S. ubi Gœdd. Alberic. Gentil. Rebuff. Celsus in l. sichorus. 79. §. 1. ff. de leg. 3. appareatq; testatorem animalia duntaxat, quæ per se ipsa moventur, moventia, die schwabende Haab vocasse. Gœdd. d.l. Dec. consil. 63. num. 6. Aut nisi vel

consuetudine , vel jure statutario (quale in incly-
ta Sac. Rom. Imperii civitate Selestadensi viget,) a-
liud sit constitutum , & obtineat . Vulgari itidem
usurpatione res mobiles strictius accipi , & auro ar-
gentoque facto item Bibliothecis &c. opponi , in-
ventaria rerum patrimonialium à Notariis confe-
cta , nos edocent ; & facit d.l. i. ff. de supell. leg. ubi
domesticum instrumentum , quod neque argento
aurove facto , vel vestimentis ad numeratur compre-
hendit : Hæc de Homominiâ.

IV.

Quæ ut evidentius in rebus singulis demon-
strentur , præcipuas hic nunc subjiciam , & consi-
derabo . Et omnium primum , ad quam speciem
rerum corporalium referenda sit pecunia numerata
relicta , Baahr Geldt . Et sanè Dd. communiter
tradunt , quod pecunia inter res mobiles sit refe-
renda per textum in N. 22. cap. & quia . 45. §. 2. Curt.
Junior, Consil. 183. n. 1. Card. Mant. de conject. ult. vo-
lunt. lib. 9. t. 3. n. 2. Rosenth. de feud. cap. 4. conclus. 7.
num. 1. & seq. Card. Tusch. tom. 6. pract. conclus. lit.
P. conclus. 200. num. 6. & post hos Berlich. tom. 3. conclus.
30. num. 2. Coll. Jur. Arg. d. 1. ff. 8. thes. 53. ibi pecunia
mobilis . Idque ideo , quia pecunia dicitur de his , quæ
servando servari non possunt . Bartol. & Dd. com-
muniter in l. trajectitia . 23. ff. de O. & A. Card. Tusch.
d. l. concl. 199. num. 4. quem vide . Licet enim reposi-
ta sit in arca , imò vel muro inclusa custodiatur ,
illa tamen res propriè servari posse dicitur , ex qua
fructus aliquis percipitur , quod non evenit in pe-
cunia , quia si eà utaris ad enumerationem , ad
quem usum etiam est destinata , non conservatur ,
sed

sed consumitur, ut latè Simoncell. in tract. de decreto lib. 3. t. 8. inspect. 16. num. 116. Neque distinguimus an pro conservatione familiæ, sive præsidii causa reposita sit, Roth. Pfenning / per text: expressum in d.l. 79. §. 1. de leg. 3. Jacob. Menoch. lib. 4. præsumpt. 138. num. 2. dissentit Gail. lib. 2. observ. 11. num. 8. Nec minus inter eam, quæ ad emptionem prædiorum sive bonorum immobiliarum est destinata, ut eleganter tradit Gail. dict. loco Ant. Tessaur. ubi Senatus Pedemontano, sic placuisse dicit decis. 160. num. 4. in fin. num. 6. & seqq. Menoch. d.lib. 4. præsumpt. 138. num. 3. Cardin. Mantic. de conject. ult. volunt. lib. 9. t. 3. num. 2. Jason. in l. 6. etera. 41. §. sed si paravit 14. de leg. 1. Nicolaus Boërius (ubi rationes adferit. & ita in suprema curia Parisiensi judicatum, itemque in Curia Burdigalensi per viam appellationis 22. Martii Anno 1536. decisum fuisse) refert, decis. 209. num. 1. & seqq. usque ad finem.

III.

Licet enim multi sint, qui contrariam sententiam amplectuntur, pecuniamque ad emptionem prædiorum destinatam indifferenter immobilibus bonis adnumerant, ut videre est in Colleg. Jur. Arg. d. 1. ff. 8. thes. 53. & Jacobi Speidelii Speculo sub verb. Fahrnius / ubi multis argumentis eam tueri desudat: eorum tamen sententiam, cum prædicta ita concordam putamus, quando expresse, & certò de defuncti voluntate constat, quod in specie ad hoc, vel illud prædiorum comparandum pecuniam congesserit, ac morte præventus, eam ad hoc erogare, præmiumq; emere non potuerit: Eo sane casu, destinationem, ac voluntatem ejus aliquid operari,

nec

nec vanam esse debere, non absonè concluditur. Maximè si adhuc venale prædium existat, ex contrahentibus verò (quia naturaliter emptor vi- liori pretio comparandi, venditor verò cariori di- strahendivoto adducuntur, *l. si voluntate. 8. C. de re- scind. vendit.*) contractu nondum perfecto alteruter deceperit. Hanc limitationem tradit Socin. Senior *Consil. 249. num. 27. vol. 2.* quæ meo judicio, (*inquit Gail. dict. observ. 11. n. 6.* singularis est.

V.

Nec tamen convertibile est, ut quemadmo- dum pecunia ad emptionem prædiorum expresè destinata immobilium naturam induit, sic pariter redacta pecunia ex venditione rei immobilis cen- fenda sit immobilis. Quod imprimis tradit Franc. Arctin. *in l. dotis. 5. C. de collat.* Mansuer. *tit. de societ.* §. item nomina seu debita, ubi dicit pecuniam hanc ejusdem naturæ esse, cuius res erat, ex cuius ven- ditione confecta est, ut quæ sit subrogata in locum illius. Verum hæc præsumpta testatoris, vel de- functi voluntas, quod rursus ad immobilia elocaf- set operari non poterit, ut propterea immobilibus adnumeranda sit. Argum. eorum, quæ tradit Cardin. Mantic. *de conject. ult. volunt. lib. 9. tit. 3. num. 4.* *Ver. illud verò applicandum, ad l. 79. §. 1. l. 92. de leg. 3.* Neque contrariatur, quod premium redactum ex venditione rei dotalis succedat loco rei dotalis il- latæ, cum dos sit quoddam universale, prout he- reditas. *l. si & rem. 22. ff. de heredit. petit. l. si cum do- tem. 22. §. ult. ff. soluto matrim.* Modo tamen me- moratorum Authorum traditionem præsertim lo- cum obtinere arbitror, quando nullâ necessitate sua- dente,

dente; bona quædam immobilia (v. gr. Domus cā intentione, ut alia in locum surrogaretur) distracta sunt, ac massa integra redactæ pecuniæ adhuc extat. Aliud verò dicendum videtur eo in casu, quando pecunia illa ex re tali immobili redacta, non integrè servata, ac major ejus pars ad quotidianos usus conservata, Verisimileque sit reliquam partem pari modo expensum iri; tunc enim nihil obstat appareat, (idque propter verisimilitudinem, præsumptamque defuncti mentem,) quo minus istiusmodi existentem pecuniam mobilibus bonis adhumerem. Ita Raphael, Fulgos, Alex. Francis. Aretin. Masver. dicit. loc. explicat Spedelius in suo Speculo Jurid. Polit. sub vocab. fahrende Haab.

VI.

Ex his apparet, & hanc quoque, quæ negotiacioni destinata pecuniam, inter mobilia referendam esse; Si enim pecunia ad comparationem prædiorum destinata suam propriam naturam retineat, nec inter immobilia referatur, quantumvis ad praedia emenda, quæ verè sui existentiâ immobilia sunt destinata fuerit, quanto justius suam naturam retinebit, & inter mobilia referenda erit, si ad negotiationem tantum, quâ ut plurimum merces continentur, & alia mobilia designantur, destinata fuerit. Ita Berlich. d. conclus. 30. num. 5. dissentit Cardin. Mantic. de conject. ult. volunt. d. lib. 9. t. 3. num. 3. Ea quoque, quæ foenori seu cambio destinata est, rectè inter mobilia refertur à Jacob. Menoch. lib. 4. præsumpt. 138. num. 4. & 7. Cardin. Mantic. d. l. num. 2. Ario Pinell. in l. 1. Cod. de bonis mater. (ubi rationes affert, & contraria solvit) part. 2. num. 45. & seqq. Cujus rei exem-

B

plum

plum adfert. Cardin. Mantic. d. l. num. 19. inquiens.
Si testator legaverit uxori omnia bona mobilia exi-
stentia in domo, & potissimum denarios, quos testa-
tor reperitur habere, intelligitur etiam legasse eam
pecuniam, quam habebat tempore conditi testamen-
ti, & postea apud argentariam officinam Venetiarum
collocavit, argum. l. scribit. 34 ff. de auro mundo.
arg. leg. vide Rosenth. in Synop. feud. cap. 4. concl. s. n. 2.
& n. 5. sub fine & in alleg. lit. E.

VII.

De pecunia hereditaria, Erb. Geldteren / queri-
tur, utrum ad mobilia referenda? Quippe non raro
evenire videmus, si quis moriatur pluribus liberis
relictis, cuius bona hereditaria non recipiunt com-
modam divisionem, ut uni ex liberis addicatur to-
tus fundus, ita reliquis singulis sue portionis aesti-
mationem in pecuniā praestet, juxta textum in §. se
familia. 4. Instit. de officio. judic. & in l. ad officium. 3. Cod.
comm. divid. quae pecunia vulgo diciur hereditaria,
Erb. Geldt. Dubitatigitur, utrum pecunia talis
coheredi praestanda etiam sub nomine mobilium
contineatur, & ubi tale statutum obtinet, lucro su-
perslitis cedat; an vero inter immobilia referenda
sit, & ad heredes defuncti pertineat? Distinctione
arbitror rem componi posse, nempe ut spectetur, ut
rum dies solutionis pecuniae hereditariae, vivente
testatore, vel uxore, venerit, an non; & quod
priori casu, pecunia hereditaria naturam mobilium
sequatur, posteriori vero, rebus immobilibus accen-
senda sit. In confessō etenim est, quod haec pecunia
ex bonis immobilibus debeat, quoties autem pe-
cunia ex bonis immobilibus debetur, vel actio com-

competit ad rem immobilem, tunc pecunia illa sive
actio, res immobilis censetur. *Gloss in N. 7. in princ.
verb. numeranda.* Gail. 2. *obseruat. II. num. 10.* Bart. in
*I. potest. 18. ff. de autorit. tutor. I. ver. aut. in actione
veniunt.*

VIII.

Quā occasione etiam in dubium vocari solet,
quod cum non raro contingat, ut coheres, cui pa-
terna bona, quæ commode dividī non possunt, ad-
judicantur, promittat reliquis coheredibus non sol-
lum estimationem suæ cuiusque portionis, statis
temporibus, sed insuper etiam usuras usitatas sol-
vere, verheist den anderen Mitt. Erben ihren An-
theil auf gewisse Termin/ neben den Landtüblichen
Zinsen/ zuentrichten. Utrum pecunia hæc, quæ
quotannis cum legitimis usuris cæteris coheredi-
bus pro cuiusque portione ex bonis paternis solvi
debet, pro hereditaria habenda sit? Et quanquam
hoc in casu, is, qui usuras accipit, non jus in re reti-
nuisse, sed potius personam, & fidem debitoris secu-
rum esse, atque sic, propter interpositam stipulatio-
nem usurarum, præter divisionem & judicium fa-
miliæ eriscundæ, quod de plano & simplici, & si-
nè ullâ solennitate fieri potest. *I. l. s. divisionem. 12.*
I. non idèò. 15. Cod. famili. erisc. l. ult. ff. eodem. alium
insuper contractum celebraſſe censetur, ideo queta-
lis pecunia mobilibus à Berlichio adnumeratur. *dict.*
loc. Contrarium tamen magis arridet, *argum. I. nul-
la juris. 25. ff. de leg. I. Gracchus. 4. Cod. ad I. Jul. de adult.*
eum præcipue, quod potius contractus initium respi-
ciendum sit. *Modest. Pift. consil. 35. queſt. 5. n. 28. vol.*
2. Gail. 2. obseruat. 5. num. 7. Nec enim adjecta stipula-
tionē

tione usurarum mutuum naturam civilis contractus induit; sed suæ naturæ relinquitur. Vide l. receptitia. 2. C. de const. pecun.

IX.

Pariter, cum aurum, argentum, Goldt / Silber / Edelgestein / und Kleinstoden / collanæ aureæ, massa aurea, sive argentea, item, credentia, quæ vocant, aurea, sive argentea, inter mobilia referantur. Joseph. Ludovic. conclus. 48. num. 26. Natta consil. 117. in fin. Specul. in tit. defruct. & interesse. ver. quid de libris auri, argenti. Quæritur cum Tutor sinè decreto alienare liceat mobilia, quæ servando servari non possunt, an prædicta sinè decreto ei alienare licet? Et quidem cogebatur olim pecuniæ pupillarem fœnori dare, aut prædia inde comparare, alioquin in usuras pecuniaæ tenebatur, si modo per duos menses neglexisset hanc collocare. l. Tutor. 7. §. usura. II. & l. Tutor. 15. ff. & l. tutores. 24. Cod. de administr. tut. At hodiè novo jure neutrum cogitur tutor facere, sed officio suo satisfacit, si pecuniæ diligentia custodiat, vel deponat N. 72. cap. 6. auth. novissimè Cod. d. t. fœnerandi enim usus vix diuturnus, vix continuus, vix stabilis est. l. 22. in fin. d. t. Quod si tamen universa pupilli substantia sit mobilis, & in pecuniâ numerata consistat, ingensque sit ejus summa, quam otiosam habere non convenit, nec habeat undè alias sustentetur pupillus, eo casu Tutor pecuniæ vel fœnori dare, vel in prædiorum emptionem collocare tenetur, ut ex lucro incrementoque sortis pupillus sustentari possit. d. N. 72. cap. 7. Cætera autem pretiosa cum servando conservari possint, decreto opus esse reor, per textum in d. l.

d.l.22.in fin.observato tamen, quod minima non curret Prætor. Vide Perez. in præl. ad C. d. tit. num. II. & 13.

X.

Transamus porrò, & quidem ad nomina debitorum, & actiones. Has neque mobiles, neque immobiles propriè esse, sed separatam speciem constitueret dicit, Bart. add.l.18, ff. de auëtorit. tutor. Glos. ad l. 93, ff. de V. S. Speculator lib. 2. part. 3. tit. de fruct. & interesse. §. 1. num. 6. & 7. Panor. in cap. nulli. 5. num. 9. extr. de Reb. Eccles. non alien. facit §. 1. Instit. de adquisit. per adrogat. Ex quo inferunt, in obligatione omnium bonorum mobilium, & immobilium, non comprehendendi nomina & actiones. Hinc est, quod quidam statuant, valere donationem omnium bonorum, præsentium & futurorum, eò quod in tali universalis donatione non comprehendantur nomina debitorum, sive jura & actiones, consequenter supersit aliquid de quo donans talis testari possit. Bald. consil. 232 super infra scriptis, num. 2. ver. nunc venio ad 2. lib. 2. Bart. in l. stipalatio hoc modo concepta. 61. num. 5. cum seq. ff. de V. O. Jason. ibidem n. 20. cum seq. Idem videtur est latissime per Tiraquel. in tract. lignag. §. 1. Glos. 7. in princip. & Cardin. Tusch. tom. 2. concl. 650. lit. D. At licet actio absolutè & per se considerata, nec res mobilis sit, nec immobilis, sed habetur hactenus, tanquam tertia quædam ac separata species, puta, ubi non necesse est, ut de eâ judicetur, tanquam dere mobili, vel immobili, si tamen necesse sit, ut uni eorum accedat, nempe ubi constat de omnibus bonis actum fuisse, tunc de eâ jadicamus, ut de re tali ad quam refertur. Ita decla-

rat & distinguit Alciat. in l. 93. ff. de V. s. Consil. Argent. tom. 3. consil. 11. num. 51. Gail. (*Ubi hanc sententiam in Camerā Imperiali observatam in aliquo casu fuisse, testatur*) dict. observat. 11. num. 10. in fin. Unde apparet, quod si statutum quoddam conjugi omnia mobilia deferat, tunc nomina, jura, & actiones, quas vulgo Klitter-Schulden vocamus, tum demum mobilibus annumerari, si ad pecuniam vel res tantum mobiles competant: secus, si simul ad res immobiles. d. N. 22. cap. 45. §. 2. Gail. dict. loc. num. 11. Connan. d. lib. 3. cap. 2. incipit res divina lit. K. in fine Berlich. part. 3. conclus. 33. per totum. Cujus distinctionis ratio haec esse poterit, quod qui actionem ad rem habet, ipsam rem videatur habere. l. is quis. 15. ff. de Reg. Jur. latè Cardin. Tusch. præct. conclus. lit. A. conclus. 108. num. 6. Quoties enim duo sic se habent, ut de uno perveniantur ad aliud, tunc dispositum in uno, censetur etiam dispositum in alio. Roland. à Valle. consil. 28. num. 11. vol. 2. Unde etiam actiones & jura dicuntur de loco, de quo est persona creditoris, cuius ossibus sunt affixa, propter effectum exactiōnis. Coler. de process. execut. part. 2. cap. 3. num. 32. Scheffer. part. 2. præct. quest. q. 4. num. 11. & seqq.

XI.

Sed quid dicendum de annuis redditibus? Fähr. lichen Gefällen/ Zins/ und Renten. Illos ex propriâ suâque ipsorum naturâ nec mobiles, nec immobiles res esse, sed tertiam quandam constituere speciem confirmare vult Panor. in d. c. nulli. s. num. 10. ver. sed tu distingue. de Reb. Eccles. non alien. Alexander in addit. ad Bartol. in l. 93. ff. de V. S. Cardin. Tusch.

Tusch. tom. 1. pract. conclus. lit. A. conclus. 342. num. 4.
 & num. seqq. Ne autem hic crambem in priori thesi decoctam reapponere velle videar, sine ultiō ambage, cum communi Doctorum opinione, annuos reditus, sive in prædiis constitutos, sive ex obligatione personali debitos, immobilibus potius, quam mobilibus bonis adnumerandos arbitror; per textum expressum in clementina. *Ex iiii. 1. ver. cum que anni reditus. tit. de V. S. Bart. Bl. & alii in fin. Cod. de sacro-sanct. Eccles. & ibi Glossa.* Cynus & Bald. in l. hac editali. 6. §. his illud. 1. Cod. de secund. nupt. Berlich. part. 3. concl. 34. num. 7. & 14. Rosenth. in synop. feud. cap. 4. conclus. 5. num. 2. & seq. Rationem adfert Bl. in l. etiam nomen. 5. num. 8. in fin. Cod. de execut. rei judic. dum inquit, praestationes, quæ renascuntur & repullulant, sunt in fructu, & omne, quod in fructu est, possidetur, vel quasi. Curt. de feud. part. 1. quest. 6. num. 10. Non minus per l. sciendum. 15 ff. qui satidare cog. Ubi is, qui possidet reditus ab onere satidandi relevatur, & ibi Ayer. in process. Belial contra Christum cap. 10. obseru. 3. num. 12. & seq. Pariter in cap. querelam. 24. de Elect. Ubi spoliatus quasi possessione talis juris, restituitur per interdictum unde vi, quod solum pro possessione rei immobilis competit. l. 1. §. illud 6 ff. de vi & vi armata. Gloss. in l. rem que nobis. 15. in verbo erupta. ff. de acquirendâ possessione. Socin. Sen. consil. 187. num. 15. Gail. 2. obseruat. 10. per totum. Unde sequitur, quod in ejusmodi redditibus tanquam naturam immobilium habentibus feundum consistere possit, per tradita Rosenth. in synop. feud. cap. 4. conclus. 5. per totum.

Ad hoc tamen ut anni reditus inter immobilia sint computandi, requirunt Dd. quod reditus i-sti sint perpetui, aut certe ad logum tempus constituti. Myns. cent. 1. observ. 69. num. 12. Gail. 2. observ. 10. Tiraquel. deret. lignag. §. 1. gloss. 6. num. 4. Molin. de usur. quest. 37. num. 273. Ubi post multos alios hanc sententiam communem dicit. Ego verò salvâ laudatorum JCTorum autoritate, arbitror, reditus annuos indistinctè omnes, & citra discriminem utrum in perpetuum, an ad modicum tempus constituti sint, rebus immobilibus adnumerandos esse, cum Andr. Alciat. *in sepedictâ l. moventium.* 93 ff. de V.S. Ubi dicit, quod anni reditus ad modicum tempus constituti, non aliter inter mobilia referantur, quam si cessi fuerint; & eorum dies venerit. Petrus Wescenb. consl. 61. num. 6. Coll. Jur. Argent. d. 1. ff. 8. thes. 52. Besold. *in thesaur. pract. V.* Zins. cum dicta ratio, Bald. *in l. etiam. 8. in fin. Cod. de execut. rei judicat.* promiscuè utrisque competit. Insuper accedit, quod secundum tradita logicorum, magis & minus non differant specie. Vid. Gail. *de arrest. Imperii cap. 4. n. 3. sub fin. & seq. & ibi ex l. fin. ff. de fund. instruct. leg. & in l. humilem. 7. C. de incest. nupt.*

XIII.

Quamvis quod innui, non negem, quod quantum ad illos spectat, quorum jam cessit dies, & pro quibus exigendis jam competit actio, rectius illi inter res mobiles referantur. Alciat. d. l. quoniam reditus, vel pensiones cessa, fructibus à solo separatis, æquiparantur. Gail. d. obs. n. 3. Myns. cent. 1. obs. 69. n. 13. Joh. Köpp. decis. 24. n. 20. Connan. d. o. 2. in fin. Adeò ut si pensiones, & anni reditus, partim cessi sint,

partim

partim non, de iis pro rata temporis judicandum sit; ita ut illi in quibus dies solutionis cessit, pro mobilibus, in quibus verò nondum cessit, pro immobilibus habeantur. Gail. d. observat, 10, num. 3. Nil quoque refert, an annuorum illorum reddituum præstatio sit circa eandem rem, an vero circa diversas res; puta, an quotannis pecunia, vel frumentum solvendum, an verò uno anno pecunia altero verò anno frumentum debeatur. Köpp. d. decif. 24, num. 8, in med. ver. & hoc semper sive in eadem re. Bald. in proœm. feud. num. 22, ver. nec curo utrum annua præstatio. Nec minus observatur, an præstatio redditum, sit difformis, an verò uniformis, puta, an in uno anno plus in alio anno minus solvatur; plus enim & minus, non differunt specie, sed tantum quantitate, & diversam juris dispositionem non inducunt. Gail. d. l. de arrest. cap. 4, num. 3. De redditibus autem ex lupanari, vel alio turpi & illicito lucro quæstuvè percipiendis, ad officium judicis spectat, dijudicare, secundum l. cetera. 4. §. mala. 1. & 2. ff. famil. ercisc.

XIV.

Quid autem dicendum de illis annuis redditibus, qui sub pacto de retrovendendo debentur, aufz den Widerfauff? Quod pro immobilibus habeantur, facit, quod licet redimi possint, non minus tamen perpetui sint, ac dicantur, tum quia incertum est, an, & quando debitor hos redempturus sit: ea autem, quæ dubia & incerta sunt, utrum sint perpetua, an temporaria, intelliguntur perpetua. Text. in l. sufficit. 56 ff. de conduct. indeb. ubi Jason. num. 2. ibi nota secundo. Tiraquell. de rer. act. lignag. §. 1. gloß. 14. num. 120. Jacob. C Köpp.

Köpp. *decis. 24. num. II.* Est enim in libero arbitrio & beneplacito venditoris , an & quando illos reditus annuos redimere velit; paria autem sunt , aliquid esse ad beneplacitum, & aliquid esse in perpetuum. *Alexand. 7. consil. 216.* incipit Magister Albertus, *n. 6. vers. quia paria.* *Felin. in cap. ex literis. 11. de confit. col. 7. num. 9.* Ac in specie, quod omnes contractus re-emptionum dicantur perpetui , eo, quod possibile sit, ipsos permanere perpetuò, absque redemptio-ne (perpetuum enim dicitur etiam illud, quod per-petuum esse potest , quælibet enim dispositio aesti-matur ex statu præsenti , non obstante variatione) Decisum est in Consil. Argent. *tom. 2. consil. 11. num. 36.* ubi ita legitur, *Dass den geschriebenen Rechten nach/ ein Rent / oder Gült für ewig gehalten werden/ unangesehen dass sie ablösig ist.* *Myns. cent. 1. obseru. 69. n. 2. & 15.* Quid si autem statutum superstiti con-jugi bona mobilia deferat , & mox post mortem alterutrius redimantur reditus ; Dubium hoc fusius examinat Berlich. *part. 3. concl. 30. num. 29. & tandem num. 31. concludit;* quod ad hoc , ut aliquid inter mobilia, vel immobilia referatur, regulariter respec-tus habeatur ad tempus mortis ; sed extra dubium est , hoc pretium retroyentionis mortis tempore non adfuisse, ergò, non tam quod est, quam quod fuit respicitur.

XV.

Licet quoque Panormit. *in d. c. nullis. 5. num. 10. ext. de rebus Eccles. non alien.* Servitutes, quæ jura in-corporalia , tertiam quandam speciem constituere dicat , tamen quia illæ rebus immobilibus adhæ-rent, rectè inter immobilia computantur à Gail. *2. obseru.*

obseru. ii. num. ult. Berlich. *d. conclus. 30. n. 25.* quod etiam procedit in jure, seu servitute pascendi pecoris in alieno; quia id jus cohæret ipsi fundo, proinde reale est. *l. pecoris. 4. §. 1. ff. de servit. R.P.* Servitutes, seu servitia, sive ratione rei immobilis, sive vigore pacti conventi quotannis, aut certis temporibus a rusticis dominis suis præstentur, inter immobilia repónimus, cum Specul. lib. 4. tit. de restit. spol. §. 2. Tiraquell. *de retract. lignag. §. 1. gloss. 5. num. 4.* Consil. Argent. *d. vol. 2. consil. 11. num. 63.* Servus tamen adscriptitus, non nisi quamdiu glebae insistit, inservit, & inhæret, immobilibus adnumeratur; postquam autem deseruit glebam pro mobili censendus est, ex eo, quod quamdiu in gleba est, pro eo competit utile interdictum *uti possidetis*, sin ab eâ recessit, *utile utrobi*, quod pro immobilibus datur. Eleganter Bald. *in l. 1. Cod. de servis fug.* Cyn. *in l. 1. Cod. uti possidetis;* quod plenius probat *l. longe posse non. 3. ff. de divers. temp. præscript.* *l. si rem mobilem. 47. ff. de adquir. vel amitt. posse.* Boves vero aratorii, itemque equi, & asini, non obstante, quod fundi instruendi causâ comparati sint, immobilibus accensentur; per *l. fundo. 2. Cod. de V.S.* Berlich. *part. 3. concl. 30. num. 18.* quamvis enim servus naturaliter sit corpus discretum à fundo; tamen pars fundi instrumentalis est, quod non obtinet in bove, equo & asino, qui tantum sub instrumentis fundi, ut mobiles continentur. Bald. *in d. l. 1. colum. 6. tertio oppono C. de serv. fugit.*

XVI.

Videamus de Molendinis, de quibus hactenus, utrum rebus immobilibus, an mobilibus adnumerantur?

C 2

da?

da? Variis & contrariis sententiis concertatum est.
 Goedd. l. 93, in fin. de V.S. Johan. Hering. tract. de molendinis. cap. 8. num. 2. Renat. Chopp. ad Andium iura. 1. cap. 16. num. 2. Nolo aliorum scrinare expilare, & referre, ideoque tantum, quæ mea sententia, hic strictim propositurus sum, quæ hæc: Nempe, quod molendina, quæ in terrâ vel ripis fluminum jure inædificata sunt, illisque adhærent, rectius haecenus pro immobilibus habeantur, conferatur Tiraquell. tract. lignag. §. 1. gloss. 7. num. 92. Curt. Junior. tract. de feud. part. 1. quest. 6. Berlich. d. concl. 30. num. 10. Johan. Hering. hic de molendinis. num. 8. & n. 10. Wesenbec. in π. ff. de R. D. num. ult. in tantum, ut licet rotæ, vel alia instrumenta molendini per aquam profluentem moveantur, & de loco in locum deportari possint, nihilominus inter mobilia referantur, propter contignationem & destinationem, ad instar tegularum domus, quæ quamdiu illi sunt applicitæ, quia una contignatio est, l. eum qui. 23. ff. de usucap. eademque illorum est consideratio, quæ aliarum rerum immobilium, nempe e. gr. ut si sint minorum, finè decreto alienari non possint. Simoncell. de decret. inspect. 1. thes. 1. num. 35. & seqq. Modest. Pistor. 1. consil. 64. num. 16. & 54. Vincentius Hondeled. 2. consult. 3. n. 26. Wehner. d. observ. pract. V. Fahrnuss. Aliud statuendum erit in Molendinis navalibus. Welche an Brücken/Pfählen oder Anderen / auf dem Wasser gevährt / und emporschwimmen. Quæ instar navium flumini supernant, ac veluti cum eo commeant, & ambulant, Schiff-Mühlen/cujusmodi multa sunt in Ligeri flumine & in Pado, ut attestatur Bart. in l. quo minens. 2. quest.

quæst. 18. ff. de flum. Item in flumine Mosella, Visurgi & passim in Germaniâ nostrâ : hæc enim mobilibus regulariter aggregantur, ut expressum dicit Francisc. Ripa. d. l. quo minus. 2. ff. de flum. num. 120. Berlich. cum multis allegatis, d. concl. 30. num. 12. Colleg. Jur. Argent. d. l. thes. 50. Wehner. d. l. Rüding. 3. sing. obser. 68. num. 3. Idem de Molendinis, quæ à ventis agitantur, Windt. Mühlen / sentiendum, quod & hæc inter mobilia referantur, l. Titus. 60. ff. de A. R. D. Johan. Borch. de feud. cap. 7. incipit nunc de rebus. num. 11. sub fin. vers. idemque de molendinis à ventis agitatis. Colleg. Jur. Argent. d. l. Tiraquell. de retr. lignag. §. 1. gloss. 7. num. 92. Ex quo notandum, hoc facere pro restitutione rerum dotalium, quia mobilia restituuntur post annum ; immobilia vero statim : & sic molendinum tale restitui debet post annum Tiraquell. d. §. 1. gloss. 7. num. 93. In feudum tamen dari posse ejusmodi molendina, tradit Arumæus 4. feud. 8. Curt. Junior. tract. de feud. part. 1. quæst. 6. col. 3. vers. & ex hoc etiam. Vide Rosenth. 4. conclus. 4. num. 2.

XVII.

Sunt & in mari, fluminibusque interdum Insulæ, quæ non uno in loco permanent, sed huc & illuc, ut aura & ventus eas impellunt, tanquam naves meant, & remeant, de quibus Labeo. in l. penult. §. 2. ff. de A. R. D. loquitur. Has autem inter mobilia referendas censet Berlich. conclus. 30. num. 15. eò quod non ipsi alveo fluminis cohærent, sed solum virgultis, aut aliâ quâlibet levi materiâ sustinentur. Restituti autem à Tiraquell. d. tract. §. 1. gloss. 7. num. 121. immobilibus aggregantur. Sicut enim

mare, flumen, stagnum, inter immobilia numerantur, tametsi aqua eorum moveatur, ita & hujusmodi insulæ, quæ eis perpetuo inhærent, tametsi non eodem semper loco, debent etiam censeri immobiles. *Hæc tenus Tiraquell.* Et quia etiam ex hujusmodi insulis quotannis fructus percipimus, ac si omnino stabiles essent, ideoque & immobiles esse censentur, ex Bald. doctrinâ in proœm. feud. col. 6. vers. sed quero quando.

XVIII.

Cumque de insulis in fluminibus & stagnis natis dixrim, est necessarium de *Piscibus* in piscinis vivariis, lacu, ut paucis quoque perquiramus? Circa quam quæstionem communiter ita distingui solet, utrum pisces in stagno habeantur ad hoc, ut multiplicantur, & crescant, *Schling* / so in Seen oder Weyeren gezogen werden: Anvero tantum custodiaz causâ. Priori casu, pars fundi censentur, uti concludit Consil. Arg. vol. 2. consil. 11. n. 64. Zasius, part. 4. de feud. n. 2. Berlich. part. 3. concl. 45. n. 18. & seqq. Secùs verò ubi tantum custodiaz causâ habentur. Besold. in thesaur. pract. lit. F. sub vocab. fahrende Haab. Quærunt insuper Doctores, si vasallus decedat, ita ut feudum ad dominum devolvatur, ad quem hi pisces spectent? Et sanè difficultatem hoc auget, quod ex his piscinis non soleant, ut constat, singulis annis, sed aut triennio, aut etiam post plures annos demum percipi fructus. Verùm dè hac quæstione malo videatur Schepliz. ad prompt. iuri. Clammer. tit. 3. §. 1. num. 21. & 24. Ubi hanc litem secundum jus feudale commune. 2. feud. 38. vers. his consequenter deciden-dam putat; observato quod mortis tempore instet soli-

solutum piscationis tempus. Rosenth. de send. cap. 10.
concl. 42. num. 61. vers. & secundum superiora. d. Consil. Argent. 11. num. 57. Naves quoque ad res mobiles pertinere jam supra indigitavimus, per textum in l. vi facit. 20. §. quod 4. ff. quod vi aut clam. tum quia interdictum de vi & vi armatâ, ad res mobiles non pertinet, l. i. §. illud. 6. ff. de vi & vi armatâ. Tiraquell. de retract. lignag. §. 1. gloss. 7. num. 90. Be-
sold. in thesaur. pract. litera F. sub verb. fahrende
Haab

XIX.

Jura decimarum & aliarum portionum, quas quis ex fundo alieno percipit, inter immobilia quoquè numerantur, quia immobilibus adhærent & stabiles subiectum habent in actu semper permanens. Alex. consil. 211. num. 4. Tiraquell. d. gloss. 7. num. 33. Myns. decad. 3. consil. 30. num. 8. Passagium item, Gabellæ & collectæ, Zoll / Steur / Umlaufgelt / quâ jus, inter immobilia computantur, Consil. Argent. 11. vol. 2. n. 60. Bald. in l. stipendia. 4. C. de execut. rei ju-
dic. Tiraquell. gloss. 7. num. 34. & 35. Item pœnæ, seu mulctæ nondum exactæ, Frevel und Straffen/
so noch nicht eingebraucht / inter immobilia connu-
merantur. Consil. Argent. d. vol. 2. consil. 11. num. 58. Idem de cæteris fructibus jurisdictioni superiori an-
nexis, puta de confiscatione dicit Tiraquell. de re-
tractu convent. gloss. 4. §. s. n. 21. Consil. Arg. d. l. n. 59. Animalia data ad Socidam ubi recipiens obligatus est ad ea nutriendum, & de eis reddendum compu-
tum, da einer jemand's ein Anzahl Schaff oder an-
ders Viehes zustellet/daz Er ihm dafür jährlichen
ein genantes geben soll, magis inter annuos redi-
tus,

tus, & sic inter immobilia computanda esse traditur
in Consiliis Argentor. vol. 2. consil. 11. num. 66. Bar-
thol. Chassanæus ad consuet. Burg. rub. 4. §. 2. verb. tons
meubles. n. 18.

XX.

Super est, & hæc disquisitione digna quæstio,
de fructibus, quod hi referendi; an adres mobiles, an ve-
rò ad immobiles? Et sane arbitror, omnino distinguen-
dum esse, inter fructus pendentes, die noch auf den
Ländereyen/ & perceptos: fructus percepti enim in
ter res mobiles, pendentes autem inter immobiles
reponuntur à Gloss. in cap. 1. §. sciendum in verbo co-
harentibus. 2 feud. 1. Connan. lib. 3. cap. 2. in fin. lit. K.
Petr. Wesenbec. consil. 61. num. 7. quia pars fundi sunt
l. fructus pendentes. 44. ff. de R. V. ut plenè declarat
Bart. l. si filius familias. 78. §. 1. ff. de V. O. Salicet. in l.
fructus. 13. Cod. de act. empr. vend. Et adeò hi fructus
pars fundi censentur, ut Angel. in d. l. 44 ff. de R. V.
asseveraverit posse de hujusmodi fructibus fieri sup-
plementum legitimæ filio, quamvis habere debeat
ipsam legitimam de substantiâ bonorum patris', &
non de fructibus l. scimus. 36. vers. repletionem &
auth. novissima, & utrobique Dd. C. de inoff. test. Fructus
tamen statim colligendi, & à fundo separandi, pro
collectis & separatis habendi. arg. l. penult. ff. de mi-
lit. test. & arg. l. catena. 41. de leg. 1. Consil. Argent.
d. l. num. 56. quâ ratione Paul. Castrensi. consil. 132.
col. 2. lib. 1. respondit. Testatore jubente omnia sua
bona mobilia distribui, fructus pendentes in hoc
legatum venire, ut qui brevi separandi, fieri mo-
biles. Vide Tiraquell. d. §. 1. gloss. 7. num. 44. in fine.
De sterculino & stramentis, item palis, qui vineæ
causâ

causâ parati sunt, idem quod de fructibus mox percipiendis, statuimus. Quare mox infigendi pro infixis habendi sunt, per l.fundi. 17 §. fundo. 2. item. s. & pali. 11. l.granaria. 18. §. 1. ff. de act. empt. vend. Sylva cædua, lapicidinæ, auri & argenti-fodinæ, pro rebus immobilibus reputantur, propterea, quod solo cohærent & pars fundi dicantur: quidquid tamen ibi cæsum & à solo separatum est, pro mobili habetur, per l.fruet. 7. §. si fundum 12. ff. solut. matrim. l. sed si. 3. §. ult. & duabus sequentibus. ff. de rebus eorum, quis sub tutel. Berlich. concl. 35. part. 3. per totum. Coll. Jur. Arg. d.l.th. 51.

XXI.

Sunt & res quædam, quæ licet per se mobiles quidem sint, tamen quo ad juris effectum inter immobiles numerantur: de quibus Petr. Wesenbec. consil. 61. num. 3. Ecce enim legato cästro, vel fortalitio, censemur concessa non solum adjacentia ipsi castro, solum etiam destinatione & usu testatoris, qui nimb agri, molendina, fructus, mancipia, pecora, arma & instrumenta bellica, dolia vinaria, vasa olearia, & omnia non affixa, existentia in castro, causâ conservationis ad hoc perpetuò ibi posita. Vide Rosenth. d. cap. 4. concl. 4. lit. G. vers. hinc est. Et ait Cephalus consil. 92. num. 16. & 17. lib. 1. hanc esse fallentiam ad regulam, cum an veniant in similibus legatis regulariter considerari soleat, an sint affixæ, nec ne, quod expresse innuit. l. Lucius. 93. §. collegio. 4. de leg. 3. Ubi legato fundo non censemur legatae machinæ, nec vasa seu dolia in cella vinaria non affixa, quia omissa. Favore autem castri, fortalitii censemur etiam comprehensa non affixa ea, quæ

D

repe-

reperiuntur in eis existentia tuitionis defensionisque
causâ arg. l. 2. ff. de Jurâdict. Joseph-Ludovic. concl.
48. n. 22. Vide omnino Tiraquell. d. tract. à num. 96.
usque ad num. 100.

XXII.

Destinatio quoquè Patrisfamilias facit quandoque, ut res quædam mobiles reputentur pro immobilibus. *Charondas in suis memorabilibus v. meubles*: dum dicit. *J'adjousteray, que la destination du Pere de famille fait, que les meubles sont quelques fois* reputées immobiles; *comme sont veües meubles estans en une maison ou chasteau pour perpetuelle demeure.* Et paulò inferiùs subdit. *Les materiaux d'une maison demolie destinés à la rebatir. Utī & cémenta pro domo noviter exstruenda comparata, & ad locum superinædificationis transportata, pro immobilibus reputantur, cum jam deventum sit ad quoddam opus non valdè remotum à destinato.* Vide Gail. d. obser-
v. num. 4. & 5. Latè Felin. *de materiâ destinationis in cap. cum aded. 17. num. 2. de rescriptis.* Pariter, calices, crucis, missalia & similia ornamenta capellæ, tanquam immobilia ac annexa Ecclesiæ seu templi censentur; uti judicatum refert *Charon. diet. loc.* Sic videmus in *lectis & aliis supellectilibus*, *Bett. Ge-*
want. Leillachen / in publicis diversoriis repertis, quæ licet & ipsa suâpte naturâ sint res mobiles, tamen cum eo fine & destinatione comparata sint, ut perpetuò in publicis hospitiis maneat, sinè quibus & jus hospitii exerceri, & hospites liberaliter tractari nequeant, pro immobilibus sive pertinentiis aut cohærentiis diversoriis censenda sunt, & consequenter ei, cui bona mobilia alias cedunt, non adjudicantur.

da veniut. Gail. 2. obseru. 62. num. 5. Coll. Jur. Arg.
d.l. thes. 57. in addit.

XXIII.

De Mercibus autem in Taberna aliqua, seu negotiacione existentibus, dubitatur, an mobilium vel immobilium naturam sequantur? Et quanquam de hac controversia varie à variis concludatur; placet tamen distinctio Berlich. 3. conclus. 30. num. 22. ubi latè eam discussit. Nos brevitatis studio paucis eam referemus. Aut enim domus quædam idèò est exstructa & præparata, vel aliter privilegiata, ut perpetuò ibi mercantia exerceatur, taberna habeatur, & merces vendantur: tunc illa taberna & merces ad instar immobilium censemur. Ratio in l. cum tabernam. 34. ff. de pignor. l. proponebatur. 76. ff. de judic. l. Julianus. 13. §. ult. l. 14. & 15. ff. de action. empt. vend. Quod si verò non sint deputatae aut destinatae, ut perpetuò ibi maneant, & loco illi adhærent, sed quas quis in propriâ tabernâ, vel domo, vel in alia peragua, pro qua quotannis suam mercedem solvit, habet, & vendit, tunc audacter concludimus, quod illæ merces mobilium appellatione continentur, per l. i. sub fin. Cod. de V. s. Goedd. ad l. mercis. 66. ff. de V. s. Menoch. lib. 4. presump. 137. num. 4. & seq. Et generaliter cum Labeone in l. fundi. 17. §. 7. ff. de aet. empt. vend. scribimus, ea, quæ perpetui usus causâ in ædificiis sunt (licet mobilia) ædificii esse, & quo ad juris effectum inter immobilia referri. Nec tamen hoc aliter procedit, quam si quis in domo propria moretur, in domo enim, quam quis ad dies vitæ conduxit, legatis mobilibus, ea quæ perpetui usus causâ aliàs pro immobilibus habentur (exem-

plo sit Torcular seu Pressorium , quo mediante mu-
stum extorquetur ab uvis) rursus mobilibus acce-
dere ; cessante enim causâ cessat effectus . Vid d.l.17.
in princip. ff. de ast. empt. vend. Berlich. tom.3. conclus.
30. num. 19. facit quod etiam mobilia affixa , pro ut
calderiae , & similia (licet veniant in venditione do-
mus , & sic accedant ad immobilia) tamen quia reve-
ra sunt sui naturâ mobilia triennio usucapiantur ,
ut sentit Alexand. consil. 134. in causa & lite. num. 13.
& 14. vers. quod autem lib. 2. De Mercibus autem in
Apotheca existentibus dubium movet Schneidevv.
argum. eorum, que & final. num. 6. Inflat. de locat. con-
duct. de fabro malleante tradit. Si enim propter in-
commoda , que vicino per frequentem mortarii u-
sum adveniunt , domum adhoc privilegiatam esse
debere statuamus , nil vetat, has merces immobili-
bus ob hanc quoque rationem adnumerari.

XXIV.

Dixi supra thes. X. de Nominibus & actionibus,
ad quam speciem rerum sint referenda : quibus in-
super hoc addo : an in nullo casu eorum admitten-
da sit doctrina , qui nomina & actiones neque ad
res mobiles , neque ad immobiles referendas esse ; sed
tertiam quandam ac separatam rerum speciem con-
stituere tradunt ? Textus quibus hi in hanc senten-
tiā moventur , ad longum refert Tiraquell. dict.
tract. lignag. §. 1. gloss. 7. n. 10. inter quos etiam est t.r.
Cod. de pretor. pignor. ubi dicitur , non solum super
rebus mobilibus & immobilibus , sed etiam super a-
ctionibus . Ex quo inferunt , si omnia bona mobi-
lia & immobilia Proprietatē debeant publicari , quod
non comprehendantur nomina debitorum , ac quod
depu-

deputati ad executionem bonorum mobilium & immobiliū , ne quicquam juris ac facultatis in nomina & actiones habeant , latè Tiraquell. *diēt. loc. n. 9.* Nos Benev. Lectorem ad dictum Tiraquell. remittimus , nec ulterius quidquam monemus , quam quod dictus author *num. 29.* ex Alexand. tradit. Non esse hominis ea verba restringere , sed fieri per certas leges , & hoc , ut evitetur legum & statutorum correctione ; sanè in casu statuti prohibentis alienare quæcunque bona mobilia & immobilia , sine decreto judicis in extraneos , non admodum refragarer , quod etiam nomina comprehendenderentur ex verisimili mente statuentium & subjecta materia , ob quam sàpè recedimus à verborum proprietate . *diēt. loc. n. 28. in fin.*

XXV.

Coronidis loco insuper querere lubet , an Con-suetudo vel statutum valeat , quod conjuges non solum in casu non existentium liberorum , sed etiam liberis extantibus sibi mutuo in bonis mobilibus quibuscunque succedant ? Affirmat Gail. 1. *observ. 30. num. 11.* cui subscribo per rationem hanc , quod inter Dd. expeditum sit , legitimam liberorum statuto vel consuetudine minui posse . Gail. 2. *observ. 122. & Dd. ad auth. novissima. C. de inoff. test.* Dissentit Myns. cent. 1. *observ. 69.* qui illud tunc demum obtinere putat , si circa alienationem aut acquisitionem immobiliū nulla à superstite fraus commissa , saltē si superint bona immobilia tanta , ex quibus liberi habere possint legitimam illis jure naturae debitam . *diēt. observat. num. 1.* Querendum etiam : si bona quædam extra territorium consuetudinis , vel sta-

tuti sita sint, an superstes conjux succedar quoque
in bonis illis extra territorium sitis? *Gail. 2. obser.*
124. n. 4. concludit, quod non, & rationem hanc
adferit, quia consuetudines vel statuta, (quae regu-
lariter paribus passibus ambulant) sunt locales, vel
localia, atque ideo non obligant nisi subditos vel
jurisdictioni subjectos, ubi igitur cessat jurisdictione
statuentium, ibi nec statuti dispositio obtinet.
text. in l. fin. ff. de jurisdictione. l. i. C. si a non competente.
cap. ut animarum. 2. de consil. in 6to. Modest. Pistor. 1.
consil. 31. num. 53. & consil. 58. num. 9. His haec tenus
strictim dictis & hoc denique addo, quod in hac
mareriâ mobilium & immobilium, ante omnia
communis loquendi usus inspici, & attendi de-
beat, quid nempè pro re mobili, vel immobili u-
bique locorum habeatur. *Natta. consil. 117. in fin.*
Hic enim communis loquendi usus magis, ut sem-
per etiam in aliis sequendus est, quam propria ver-
borum significatio, ut in specie respondit Oldrad.
consil. 219. ita & vel maximè in hac materia, ubi sta-
tuta adeò variant. Et verba potius capi debent, se-
cundum quod idiotæ capiunt, quam secundum ju-
ris communis dispositionem, *Gœdd. ad l. 93. ff. de V.*
s. d. Consil. Argent. 11. n. 67.

Et hoc est, Lect. Benev. quod tibi pro
disputatione inaugurali dijudicandum ex-
hibere volui. Tu fuge obtrectationes ca-
nina quâdam rabie mordentes. Mihi suf-
ficit pro instituti ratione (medius inter tot
tantasque in hanc dulcissimam meam pa-
triam

triām irruptionēs bellicas) breviter exposuisse, quæ in ipsis rerum argumentis (dum vigore statuti conjux conjugi in mobilibus succedit) obtineant: alium enim confiderandi modum non habui. Tandem rerum omnium Creatori Omnipotenti sit laus, honor, & gratiarum actio. In sempiternia secula.

COROLLARIA

Ex fure Canonico.

I.

Nulla inter Jus Canon. & Civile differentia circa legatum rei alienæ præstandum, uti tradit Rosbach. 2. de different. Jur. Can. & Civ. 6. n. 1.

II.

Neque etiam circa Gradus affinitatis, quasi Jur. Civili nulli, hoc verò gradus etiam affinitatis computentur, uti docet Rittersh. 1. differ. Jur. Civil. & Can. 9.

III.

Hallucinantur ii, qui existimant solennitatem testamentariam 7. testium Juris Civilis sublatam per Jus Canon. in cap. cum effes. 10. extr. de Testam. vide Canisum different. 23.

IV.

Uti & illi, qui asserunt Jure Canon. fœminam te-

stem

Item esse posse in testamento. Vide Rittershus. s.
differ. 21.

V.

Pœnæ contra incestas Nuptias contrahentes à Jure
Civili constitutæ, an locum habeant in ince-
stis Nuptiis de Jure Canonico. Neg.

VI.

Sponsus post celebrata publicè sponsalia de præsenti,
sponsam ante benedictionem Sacerdotalem,
quæ fit in facie Ecclesiæ, impregnans & postea
decedens, posthumus legitimus nascitur.

VII.

Quæritur an illud, quod de Viro *in cap. i. ext. de Clandest. despōns. constitutum legitur*, id etiam re-
spectivè de Muliere intelligendum sit. affir-
matur.

VIII.

Regula *cap. ult. ext. de Consang. & Affinit.* Quoto Gra-
du remotior distat à communi stipite, toto Gra-
du distant inter se, non strictè de casu ibi expres-
so, sed etiam de aliis proximioribus intelli-
genda.

IX.

Argumentum à minori ad majus non semper pro-
cedit in Jure Canon. aliàs, conditiones quæ
in cap. fin. extr. de Clandest. despōns. referuntur,
quales sunt, contraho tecum si generationem
prolis evites, vel donec inveniam aliam hono-
re & facultatibus digniorem, aut si pro quæstu
adulterandam te trādas, everterentur.

Lustrasti

LVstrasti lustro Themidis *Theobalde* procellas,
Naufragis in tumido nolle natare freto.
Lustra adsint lustris, labor, & cautela, per altū
Innumeræ Syrtes, haud periére mare.
Sospes ut has superes, ætas tibi crescāt in ævum.
Scandas nimbosos, & pariter scopulos,
Vtere Nauclero per Scyllam perque Charybdim
Vnus namque ^{OB}EO^s, Baldus & alter erit.

Sic applaudit

Anonymus, defendantia tamen notus.

Victori Flores.

LUstramus nitidæ cum culta Palatia *Floræ*
Festinat florem carpere parca manus:
Tu *Themidis* doctis cum versareris in hortis
Floribus illius, mens tua capta fuit;
Et tam te illorum cæpit generosa cupido,
Subtile ut cunctos carperet ingenium;
Hinc *Juris* flores decerpis porrò labore
Ut meliori illos ordine nempe loces:
Quorsum siccè locas? sertum vis nestere? rectè est
Ingenium florens, florida serta decent,
Perge agedum studii flores aptare coronæ,
Floribus *Astræ* cinctus amator ova.

aVIDI aMoris & honoris Cavsa tibi gratVLatVr

Johannes Waltherus Reich, von
Altendorff/ J. U. C.

Amico

Amico suo de *Immobili* disputanti.

Mobile quid non sit, dum *Immobilis* ipse tueris
Mobilis es, famam nam tibi fama movet.
Non tu *Mobilis* es, parti defensor honoris
Mobilis es, qui Te promovet ipsa Themis.
Mobilis omnis homo est, *Immobilis* at sit amicus?
Talem Te, qui non *Mobilis* ipse, cupit.

Johan. Christoph. Sutfeldt,
Osnabr. Westph.

Votum Reciprocum Fraternum.

VT *Galenus* opes, sic *Justinianus* honores
Det *Fratri*, quondam vota fuere tua.
Sic pariter *Tibi Justinianeos ad honores*
Galenus magnas, appreco addat' opes.

Fratri germano suo suavissimo pro Justinianis
honoribus consequendis disputanti

Apposuit
Georgius Adolphus Oberlin,
Medicina Dr.

Nobile par *Fratum?* lusistis carmine, *Bini;*
Carminis eventum prosperet ipse DEUS.

Ita Consanguinitatis ergo
precatur

Johannes Herding, Molshemens.
LL. Studio.

X2615922

WDA

I. N. D. N. I. C. G. 5. num. 6.
DISPUTATIO JURIDICA INAUGURALIS

De
REBUS MO-
BILIBVS ET IM-
MOBILIBUS,
 Vulgo

P. 16. Von den Fahren- und
 Ligenden Butteren.

Quam,
 DIVINO ANNUENTE NUMINE
Ex Decreto & Authoritate

MAGNIFICI, NOBILISSIMI ET AMPLISSIMI
 IURISCONSULTORVM ORDINIS
 In Florentissimâ Argentoratensum Universitate
 Pro consequendis

Summis in Vtroque Jure Honoribus & Privilegiis
 DOCTORALIBVS

Solenni Examini submittit
 JOH. THEOBALDV OS OBERLIN, Benfeldensis Alsatus.

Ad diem Mensis Novembre

Anno quo

f Vrloso MartIs ferro penltVs DeVastata nobILIS LVget aLsatia.

ARGENTORATI,
 TYPIS JOHANNIS WELPERI.

